

Mening. Jeg tror ikke, at man tillægger de Døvelser, der foretages ude paa Vælleben, overdreven stor Betydning, og i Virkeligheden have de da ogsaa overordentlig ringe Betydning. Som militært Korps tror jeg altsaa ikke, at Væbningen har meget, at sige. Som Politikorps har den endnu mindre at sige. Saa vidt mig bekendt, har Politidirektøren ikke kaldt Væbningen sammen ved Opløb og lignende Lejligheder i Kjøbenhavn, og jeg tror ogsaa, at det vilde være meget uheldigt at ty til Væbningens Hjælp som Brandkorps. Jeg tror nærmest Væbningens Mandskab vilde komme til at spille den Rolle, at komme til at gaa i Bejen for det virkelige Brandkorps. I tidligere Tid kunde der være nogen Grund til at have disse Folk til Tjeneste ved saadanne Lejligheder som betydelige Ildbrande eller ved Opløb og lignende i Tilfælde; men nu, efter at Kjøbenhavns Kommune har omordnet sit Brandkorps saaledes, at vi have, tror jeg nok at turde sige, et ganske udmærket Brandkorps, hvorpaa Kommunen sidste Aar ofrede 288,000 Kr., tror jeg ikke, der er nogen som helst Grund til at opretholde Væbningen, for at den skulde kunne tjene som Brandkorps her i Kjøbenhavn, og efter at Kjøbenhavns Politii er blevet omordnet og er blevet saa talrigt, som Tilfældet er, er der slet ikke nogen Grund til at have Væbningen staaende som Reservekorps for Politiet; saa vidt jeg ved, har det aldrig været benyttet som saadant, og jeg tror aldrig, det vil blive det; i Tilfælde af virkelige Uroligheder her i Kjøbenhavn tvivler jeg virkelig om, at man vilde ty til Væbningen. Ved andre Lejligheder er man gaaet Væbningen forbi, og er gaaet til de virkelig garnisonerede Soldater her i Kjøbenhavn. Jeg kan derfor ikke se, at der er nogen Grund til at opretholde dette Korps herved fra et militært Standpunkt set, eller naar man ser det fra det Standpunkt, at det skulde kunne gøre Nytte som et Brand- eller Politikorps, her i Kjøbenhavn. Jeg mener altsaa, at det er en tidsvarende Reform at ophæve Kjøbenhavns Væbning.

Men hvis vi kunne blive enige om, at Væbningen skal affattes, saa kommer det næste Spørgsmaal: Delingen af Arven, thi Kjøbenhavns Væbning er jo en velhavende Substitution. Jeg tør ikke bestemt sige, hvor meget Væbningen ejer, men i det mindste ejer den da et Par Hundrede Tusinde Kroner i rentebærende Fonds. Disse Kapitaler bliver der altsaa Spørgsmaal om at dele, og da mener jeg, og det have vi ogsaa tilladt os at foreslaa i det forelagte Lovforslag, at disse Penge burde deles lige mellem

Staten og Kommunen. Naar jeg har foreslaaet, at de skulle deles mellem Staten og Kommunen, har jeg disse Penges Oprindelse for Øje. Det er nemlig saaledes, at indtil 1870, da den nuværende Lov blev givet, fik Væbningen Tilskud dels fra Statskassen og dels fra Kjøbenhavns Kommunekasse. Kjøbenhavns Kommune betalte indtil da 12,000 Rigsdaler om Aaret til Væbningen; Statskassens Bidrag var noget lignende, men dog noget mindre. Disse Penge bleve imidlertid ikke brugte, en Del blev opsparet, og Summen er i Aarenes Løb vokset op til en meget betydelig Kapital. Hertil kommer saa, at Væbningens Kapitaler ere voksende derved, at Folk, som skulde gøre Tjeneste i Borgervæbningen, kunde købe sig fri, for denne Tjeneste, og de Penge, de betalte for at slippe fri, gik ligeledes til Væbningens Fonds, og derved ere disse Fonds som sagt voksende, op til denne betydelige Størrelse. Jeg synes derfor, at naar vi se paa disse Kapitalers Oprindelse, er det ret og rimeligt, at de deles mellem dem, der have bidraget til, at de ere voksende, op til den betydelige Størrelse, de have, og vi have derfor tilladt os at foreslaa, at de skulle deles lige mellem Staten og Kommunen. Jeg skal imidlertid indrømme, at det bliver Kjøbenhavns Kommune, der alligevel faar den største Fordel ud af Væbningens Ophævelse, idet Kjøbenhavns Kommune, jo ikke alene slipper for sit aarlige Tilskud — det tillægger jeg endda ikke saa stor Betydning — men det jeg tillægger den største Betydning, er, at denne generende Byrde tages bort fra Kjøbenhavns Borgere, og derfor mener jeg, at for at Kjøbenhavns Borgere kunne slippe for denne Byrde, der er lagt paa dem fremfor paa andre værnepligtige her i Landet, bør man være villig til fra Kjøbenhavns Kommunes Side at bringe Ofre og være villig til, om det skal være, at ofre mere, end det, der forlanges af Staten. Det er derfor, at vi have foreslaaet i § 3, at hvis vi bleve enige om at ophæve Væbningen, saa skulde de Pensioner, Understøttelser og Udbetalinger, som for Tiden maatte paahvile Væbningen, eller de Udgifter, som maatte følge af Væbningens Ophævelse, paahvile Kjøbenhavns Kommune, saaledes at den kom til at udrede disse Penge og udrede dem af den Halvdel af Væbningens Gjælds, som den havde faaet ved Delingen; hvis Renterne ikke kunde slaa til, saa mener jeg, at det heller ikke kunde gøre noget, om Kommunen dertil brugte en Del af de Kapitaler, som den havde faaet ved Væbningens Ophævelse. Det er jo muligt, at der fra forskellige Sider vil blive gjort Indvendinger mod dette